

ШОҲ БОБУР

(Шеър)

Бунча узун оҳ тортдингиз, оҳ Бобур,
Муттаҳамлар дунёсида шоҳ Бобур.

Андижону Ҳинду — етти иқлимда
Топилмади Сизга бир даргоҳ, Бобур.

Оллоҳимнинг даргоҳлари кенг, лекин
Сиздирмади Сизни бу даргоҳ Бобур.

Кеча узун, манзил олис, йўл узок,
Сизга фақат ёлғиз ой ҳамроҳ, Бобур.

Нонкўр беклар, беоқибат мирзолар,
Кимлар Сизга қазмадилар чоҳ, Бобур.

Ғурбат бўлди охир тожу тахтингиз,
Подшоҳлар ҳам йиғларкан-да, воҳ Бобур!

Қисмат қаттиқ, алам бисёр, эл ғофил,
Бу дунёда борми бир дилхоҳ Бобур?

Умри отда ўтган буюк мусофир,
Давлат надир асли, надир жоҳ Бобур?

Шоирлиги шоҳлигидан улуғроқ,
Шоҳлиги ҳам шеъридай огоҳ Бобур.

Алишербек дейсиз, назм султони,
Сиз ҳам шунда топдингиз паноҳ, Бобур.

Шамширингиз янглиғ Жайхун ярқирар,
Кўкда моҳ ҳам Сизнинг маиғу оҳ, Бобур.

2005

БЕВАФОЛИК

(Шеър)

Кўзни кўзнинг зиёсига вафоси йўқ,
Зиёсининг қаросига вафоси йўқ.

Ўсма кетар, эгма қошлар ғариб қолгай,
Икки қошнинг ўз «ё»сига вафоси йўқ.

Хиолари ташлаб кетгай тирноғини,
Тирноғининг хиносига вафоси йўқ.

Гул тўкилар, хазон бўлар, баҳорининг
Гулнинг қадди раъносига вафоси йўқ.

Вафо истаб ёт йўлларга кетгай кўнгил,
Кўнгилнинг ўз садосига вафоси йўқ.

Бир дўст учун қонлар ютар бир умр дўст,
Дўстни дўстнинг вафосига вафоси йўқ.

Инсон токи бино бўлмиш, бино қурмиш,
Биносининг биносига вафоси йўқ.

Бутун умр дунё йиғар, лек умрининг
Йиққан молу дунёсига вафоси йўқ.

Ҳаёт йўлин меҳнатлари, жафоси кўп,
Бироқ нечун давосига вафоси йўқ?

Султонлари султонини сотган дунё,
Гадосининг гадосига вафоси йўқ.

Сукротини ейди охир сукротлари,
Синосининг Синосига вафоси йўқ.

Диёнатнинг уйи куйиб кетгай, агар
Мулласининг дуосига вафоси йўқ.

Қай шоирким, бобосига ихлоси йўқ,
Навоийнинг навосига вафоси йўқ.

«Вафо» сўзин ўзгартириб ёзаверар,
Даврнинг ўз имлосига вафоси йўқ.

У не янглиғ халқ бўлгайдир, миллат бўлгай,
Элнингки ўз подшосига вафоси йўқ?

Биз Ватанни она деймиз, лекин нечун
Фарзандининг оносига вафоси йўқ?

Бандасидан кутмагилким, бандасинким
Ўз яратган Худосига вафоси йўқ.

2005

Ўзбекистон халқ шоири
Сирожиддин Саййиднинг
“Сўз йўли” 2-жилд китобидан